

MANIFEST “Energia amb criteri: proposta conjunta del món productiu i tècnic”

La competitivitat de l’economia catalana està lligada a la disponibilitat d’energia neta, barata i estable. En un context de crisi climàtica i volatilitat geopolítica, garantir un subministrament energètic fiable i sostenible és **clau per a la continuïtat i el creixement del nostre teixit empresarial**, especialment el més arrelat al territori. La situació geogràfica de Catalunya, que té més hores de sol al llarg de l’any respecte a la majoria de països d’Europa, li atorga un avantatge competitiu per generar energia amb instal·lacions fotovoltaïques que cal aprofitar.

L’apagada general del passat 28 d’abril, amb un impacte econòmic estimat de **900 milions d’euros a Catalunya**, va evidenciar la urgència d’adaptar i reforçar la xarxa elèctrica al nou model energètic. Més enllà de les causes específiques, es fa palès que la seguretat del subministrament ha de reposar en un sistema energètic diversificat, eficient i basat en fonts de baixa emissió. Cal avançar cap a un model que combini generació neta, capacitat d’emmagatzematge i estabilitat d’oferta, per garantir una energia accessible, fiable i sostenible que doni suport al teixit productiu del país.

Davant les limitacions del model actual de subministrament elèctric, s’ha aprovat el decret llei 12/2025, que incorpora mesures orientades a reforçar la resiliència energètica de Catalunya. Un dels seus eixos principals és la regulació de la instal·lació de sistemes d’emmagatzematge d’energia, imprescindibles per garantir estabilitat i continuïtat en un entorn de generació variable. El text també clarifica el procediment administratiu i els requisits que han de complir aquests projectes, responant així a un buit regulador que durant anys ha dificultat als promotors el desplegament d’aquest tipus d’instal·lacions.

Un dels punts més urgents que vol abordar el decret llei és l’excés de burocràcia que, fins ara, ha ofegat el desplegament de projectes renovables a Catalunya. L’actual entramat normatiu i administratiu ha convertit el nostre país en un dels territoris més lents d’Europa en autoritzar nous projectes: calen, de mitjana, **1.045 dies per a un parc eòlic i 805 per a un parc solar**. Aquestes xifres són clarament incompatibles amb els objectius climàtics, amb les necessitats del teixit productiu i amb la captació d’inversió. La declaració d’interès públic superior que introdueix el decret —en línia amb la Directiva Europea sobre energies renovables— busca justament revertir aquesta paràlisi crònica. Simplificar i agilitzar els tràmits no significa reduir els criteris mediambientals ni urbanístics, sinó garantir que el procés sigui eficient, previsible i compatible amb la realitat empresarial i territorial.

Una altra novetat que introdueix el decret llei és la possibilitat de transmetre els projectes quan es troben en tramitació per garantir-ne la viabilitat quan els promotors en desisteixin, com ha passat en **66 ocasions** en els darrers anys a causa de la llarga espera per l’autorització i de les limitades expectatives de rendibilitat pels baixos preus energètics. La mesura permetrà rescatar parcs solars i eòlics que fins ara no podien canviar de mans perquè desenvolupadors públics o privats puguin dur-los a la pràctica abans no decaiguin.

El decret llei també obre la porta a donar un ús energètic a terrenys d’alt valor agrològic en aquells casos puntuals en què, per la seva ubicació en espais antropitzats o aïllats, no s’han dedicat ni es dedicaran mai a l’agricultura. La implantació de les renovables no és ni ha de ser incompatible amb l’activitat agrària. La tendència històrica de les últimes dues dècades mostra que a Catalunya cada any s’abandonen de mitjana 5.000 hectàrees de terreny agrícola; una

superfície molt inferior a les 300 hectàrees que ocupen tots els parcs solars en servei actualment al país, i que ha de ser conciliable amb les 80.000 hectàrees que caldran per assolir la neutralitat climàtica el 2050, seguint l'horitzó fixat per la Unió Europea.

El Parlament de Catalunya va aprovar l'any 2017 la Llei del Canvi Climàtic amb l'objectiu de promoure un sistema energètic de baixes emissions. Però vuit anys després, amb només un 14% de la demanda elèctrica coberta per renovables, **el balanç és clarament insuficient**. L'excés de traves administratives, la manca de direcció efectiva i una resistència social sovint desinformada a projectes plenament compatibles amb el territori han cronificat un retard que Catalunya ja no es pot permetre. Cal recordar que la generació distribuïda, a prop dels centres de consum, és essencial per a l'eficiència, l'estabilitat i la resiliència del sistema elèctric. Sense una estratègia valenta, realista i territorialment equilibrada, no assolirem ni els objectius climàtics ni la sobirania energètica que el país necessita.

Per tot plegat, considerem imprescindible donar un impuls decidit i efectiu a la implantació de noves infraestructures energètiques al país. Demanem al Parlament de Catalunya que assumeixi amb responsabilitat els compromisos adquirits amb la Llei del Canvi Climàtic i amb el conjunt del teixit productiu, i que convalidi el decret llei 12/2025 com a pas necessari però insuficient. Cal adoptar mesures addicionals amb visió estratègica i capacitat executiva, que permetin accelerar la descarbonització de l'economia, garantir estabilitat de subministrament i avançar cap a una sobirania energètica real, al servei del desenvolupament econòmic i la competitivitat del país.

José Enrique Vázquez

President de la comissió
d'Energia de Pimec

Éric Martí

President FEGICAT

Jordi Fabrellas

Degà EnginyersGi